

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 238.009 van 27 april 2017
in de zaak A. 220.216/VII-39.788.**

In zake : Jean-Baptiste LAEVERS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jurgen Vervaeck en tevens door
advocaat Raf Deneef
kantoor houdend te 3290 Diest
Engelandstraat 61
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. Johan VANDEVENNE
2. Gerda BONROY
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Geoffry Steenbergen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 8 september 2016, strekt tot de nietigverklaring van arrest nr. RvVb/A/1516/1416 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: RvVb) van 9 augustus 2016 in de zaak 1314/0574/A/5/0513.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Een beschikking van 20 september 2016 verklaart het cassatieberoep toelaatbaar.

Verzoeker heeft een toelichtende memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van de procedure ingediend teneinde te worden gehoord.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 maart 2017.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Raf Deneef en Jurgen Vervaeck, die verschijnen voor verzoeker, en advocaat Pieter Henkens, die loco advocaat Geoffry Steenberghe verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Met een beslissing van 27 februari 2014 verklaart de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant (hierna: deputatie) het administratief beroep van de heer en mevrouw Vandevenne - Bonroy tegen de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Diest van 28 oktober 2013, onontvankelijk.

4. Het bestreden arrest vernietigt de vergunningsbeslissing van 27 februari 2014 en beveelt de deputatie een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de heer en mevrouw Vandevenne - Bonroy.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

5. De heer Laevers heeft een verzoek tot voortzetting ingediend waarin hij zijn eerdere procedurestukken integraal herneemt. Het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State (hierna: cassatieprocedurebesluit) voorziet na de kennisgeving van het auditoraatsverslag niet in de mogelijkheid om een laatste memorie neer te leggen. Wanneer de auditeur concludeert tot de verwerping van het cassatieberoep moet de verzoeker luidens artikel 18, § 1, van het cassatieprocedurebesluit, op straffe van de toewijzing van de afstand van geding, “vragen dat de procedure wordt voortgezet teneinde te worden gehoord”. Het auditoraatsverslag concludeert tot de verwerping van het beroep van de heer Laevers. Het voormelde procedurestuk wordt alleen als zodanig in aanmerking genomen in zoverre wordt gevraagd de procedure voort te zetten en gehoord te worden.

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

6. De heer Laevers voert de schending aan van de artikelen 4.8.11, § 1, 3°, en 4.8.12 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), artikel 11, tweede lid, 5°, van het besluit van de Vlaamse regering van 13 juni 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: Procedurebesluit), artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), en artikel 149 van de Grondwet.

“Doordat de bestreden beslissing het door de consoorten VANDEVENNE-BONROY aangetekende annulatieberoep ontvankelijk verklaard zonder dat zij blijk geven van het rechtens vereist belang;

Doordat artikel 11, tweede lid 5° van het Procedurebesluit vereist dat het verzoekschrift tot nietigverklaring uitdrukkelijk een omschrijving van het belang vervat;

En doordat artikel 4.8.12 VCRO geen mogelijkheid tot regularisatie voorziet van een verzoekschrift tot nietigverklaring dat geen uiteenzetting over het belang van de verzoekende partij bevat;

Doordat de Raad voor Vergunningsbetwistingen gemeend heeft zelf een belang in hoofde van de consoorten VANDEVENNE-BONROY te moeten gaan zoeken in hun verzoek tot nietigverklaring, op een wijze die volstrekt haaks staat op artikel 4.8.11, §1, 3° VCRO en nooit het voorwerp van debat heeft uitgemaakt, zodat het recht op tegenspraak van verzoeker manifest miskend werd;

En doordat het bestreden arrest aldus alleszins gebrekkig gemotiveerd is waar het het belang van de consoorten VANDEVENNE-BONROY zondermeer aanneemt in weerwil van de motivatieplicht vervat in art. 149 G.W.;

Terwijl artikel 4.8.11, §1, 3° VCRO zoals dit gold ten tijde van de indiening van hun verzoek tot nietigverklaring door de consoorten VANDEVENNE-BONROY duidelijk stelde dat een beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen slechts kon/kan aangetekend worden door een derde die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden van de door haar bestreden vergunningsbeslissing;

Terwijl de consoorten VANDEVENNE-BONROY hebben nagelaten enige uiteenzetting in hun verzoek tot nietigverklaring op te nemen omtrent de hinder en nadelen die zij meenden te zullen ondervinden van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Bestendige Deputatie Vlaams-Brabant dd. 27.02.2014;

Terwijl artikel 6 EVRM het recht op tegenspraak alleszins waarborgt”.

Verzoeker licht toe dat de heer en mevrouw Vandevenne - Bonroy in hun verzoekschrift voor de RvVb niet aangeven “op welke wijze zij hinder of nadelen zouden ondervinden” van de bestreden vergunningsbeslissing hetgeen hij “logisch [noemt] nu zij eenvoudigweg geen hinder of nadelen van de bekomen vergunning kunnen ondervinden”. Zij stellen dat de heer en mevrouw Vandevenne - Bonroy zich in hun verzoekschrift beperken “tot een uiteenzetting van grieven ten gronde tegen het besluit tot onontvankelijkverklaring” van de deputatie en dat uit hun verzoekschrift “hooguit kan [...] worden afgeleid dat [zij] naburen zijn” terwijl “louter nabuurschap geenszins volstaat als motivatie van het belang van een verzoekende partij bij een annulatieberoep”. Het bestreden arrest “motiveert [niet] welk belang de consoorten

Vandevenne-Bonroy zouden hebben bij het door hen ingestelde annulatieberoep”, “neemt dan ook zonder meer het belang van de consoorten Vandevenne-Bonroy aan zonder enig onderzoek of enigerlei vaststelling omtrent de aanwezigheid van het rechtens vereiste belang te doen”, heeft “een invulling gegeven aan het belang van verzoekende partijen dat door henzelf geenszins werd weerhouden” en zonder dat dit “het voorwerp heeft kunnen uitmaken van tegenspraak in het kader van de procedure”.

Beoordeling

7. Het toentertijd geldende artikel 4.8.2 VCRO bepaalt dat de RvVb als administratief rechtscollege bij wijze van arresten uitspraak doet over de beroepen die worden ingesteld tot vernietiging van onder meer vergunningsbeslissingen genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afgeven of weigeren van een vergunning.

8. Het toentertijd geldende artikel 4.8.11, § 1, eerste lid, 3°, VCRO bepaalt dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van een vergunningsbeslissing een belanghebbende is die beroep bij de RvVb kan instellen.

Luidens het toentertijd geldende artikel 4.8.11, § 3, VCRO wordt dit beroep ingesteld “bij wijze van verzoekschrift” dat aan een aantal vormvereisten moet voldoen waarvan de regulariseerbaarheid wordt bepaald door de Vlaamse regering daartoe gemachtigd door het toentertijd geldende artikel 4.8.12, tweede lid, VCRO.

Een omschrijving in het verzoekschrift van het belang van verzoeker is overeenkomstig de voormelde artikelen 4.8.11, § 3, en 4.8.12 VCRO gelezen in samenhang met de toentertijd geldende artikelen 11 en 13 van het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 ‘houdende de rechtspleging voor

de Raad voor Vergunningsbetwistingen', een vormvereiste die niet regulariseerbaar is.

Door de vormvereisten van het verzoekschrift aldus te bepalen heeft de decreetgever de uitoefening van het in artikel 6 EVRM erkende recht van verdediging wat deze aspecten betreft, zelf geregeld.

9. Het middel gaat terug op de ontvankelijkverklaring door de RvVb van het beroep van de heer en mevrouw Vandevenne - Bonroy na de weergave van hun in het verzoekschrift omschreven belang, van de betwisting door de deputatie van hun belang bij de vordering tot vernietiging van de bestreden vergunningsbeslissing van de deputatie en van de repliek van de heer en mevrouw Vandevenne - Bonroy op deze betwisting.

10. Artikel 4.7.21, § 2, VCRO, in zijn toepasselijke versie, bepaalt dat een georganiseerd administratief beroep tegen de uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing van het college van burgemeester en schepenen omtrent de vergunningsaanvraag kan worden ingesteld bij de deputatie van de provincie waarin de gemeente is gelegen, door onder meer volgende belanghebbenden:

“(...) 2° elke natuurlijke persoon [...] die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing; (...).”.

Het toen toepasselijke artikel 4.7.25 VCRO bepaalt dat de Vlaamse regering nadere formele en procedureregelen in beroep kan bepalen, in het bijzonder wat betreft de opbouw van het beroepschrift.

Het toen toepasselijke artikel 1, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen (hierna: Beroepenbesluit) stelt onder meer dat, indien de indiener van het administratief beroep een natuurlijke persoon is die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de

bestreden beslissing, het beroepschrift, op straffe van onontvankelijkheid, een omschrijving van deze hinder of nadelen omvat.

11. Uit de stukken van het dossier blijkt:

- dat de deputatie het administratief beroep van de heer en mevrouw Vandevenne - Bonroy met de vergunningsbeslissing van 27 februari 2014 onontvankelijk verklaart wegens het niet voldoen aan de vormvoorschriften van het voormelde artikel 4.7.21 VCRO en het Procedurebesluit
- de heer en mevrouw Vandevenne - Bonroy in hun enig middel voor de RvVb aanvoeren dat de deputatie hun administratief beroep ten onrechte onontvankelijk verklaart omdat zij “in het beroepschrift wel degelijk de hinder en de nadelen hebben omschreven” en dat “deze kritiek” door de RvVb wordt “begrepen” als een schending van artikel 4.7.21, § 2, 2°, VCRO en artikel 1, § 1, laatste lid van het Beroepenbesluit.

12. Door de ontvankelijkverklaring van het beroep van de heer en mevrouw Vandevenne - Bonroy te steunen op de overweging dat niet kan worden betwist dat de bestreden vergunningsbeslissing van de deputatie “een voor de [RvVb] aanvechtbare ‘vergunningbeslissing’ is”, dat laatstgenoemden “belang hebben om deze voor hen nadelige beslissing aan te vechten” en dat “dit belang en het onderzoek door de [RvVb] [...] noodzakelijk beperkt [is] tot de vraag of het administratief beroep al dan niet terecht onontvankelijk werd verklaard” door de deputatie, schendt het bestreden arrest niet de in het middel aangevoerde rechtsregels.

13. Het middel wordt verworpen.

Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

14. Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 4.7.21, § 2, 2°, en 4.7.25 VCRO, de artikelen 1, § 1, 3°, en 1, § 1, in fine van het

Procedurebesluit, en artikel 149 Grondwet:

“Doordat artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO stelt dat een administratief beroep bij de Bestendige Deputatie tegen een vergunningsbeslissing in eerste aanleg kan worden aangetekend door elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing;

En doordat het bestreden arrest aanneemt dat de consoorten VANDEVENNE-BONROY dergelijk belanghebben[de] persoon zijn;

Doordat artikel 4.7.25 VCRO stelt dat de Vlaamse Regering nadere formele en procedureregelen in beroep kan bepalen, in het bijzonder wat betreft (1°) de opbouw van het beroepsschrift, (2°) de samenstelling van het beroepsdossier;

En doordat de Vlaamse Regering van deze bevoegdheid gebruik gemaakt heeft in het Beroepenbesluit van 24 juli 2009, waarvan artikel 1, § 1, 3°, tweede lid en artikel 1, §1, in fine stellen dat het beroepsschrift van een derde-belanghebbende een omschrijving moet bevatten van de hinder en nadelen die zij menen te zullen ondervinden op straffe van niet-ontvankelijkheid;

En doordat het bestreden arrest ten onrechte en in weerwil van de objectieve inhoud van de stukken aanneemt dat het beroepsschrift van de consoorten VANDEVENNE-BONROY een dergelijke omschrijving van de door hen geleden hinder en nadelen zou bevat hebben;

Terwijl de consoorten VANDEVENNE-BONROY op geen enkele wijze hebben aangetoond rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen te kunnen ondervinden van de tenuitvoerlegging van de vergunning tot verkavelingswijziging die door het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Diest op 28.10.2013 werd afgeleverd aan verzoeker;

Terwijl het bestreden arrest ten onrechte betwijfelt of de bepalingen van artikel 4.7.25 VCRO en artikel 1, § 1, 3°, tweede lid en artikel 1, §1, in fine van het Beroepenbesluit op straffe van niet-ontvankelijkheid zijn voorgeschreven en aanneemt dat de consoorten VANDEVENNE-BONROY een ontvankelijk administratief beroep hebben aangetekend”.

De heer Laevers licht toe dat het bestreden arrest in randnummer 1.2 van de beoordeling van het eerste onderdeel van het enige middel “een wel zeer creatieve lezing van het beroepsschrift van de consoorten Vandevenne-Bonroy [geeft] dewelke haaks staat op de eigenlijke inhoud van het betrokken stuk” en dat “met enige goeie wil uit het geheel van het beroepsschrift inderdaad nog zou kunnen afgeleid worden dat de consoorten Vandevenne-Bonroy ten onrechte meenden uit hun loutere nabuurschap een afdoende belang te kunnen afleiden”, maar dat “de drie overige punten die door de [RvVb] worden

weerhouden als ‘omschreven hinder en nadelen’ allerminst als dusdanig terug te vinden zijn in het beroepsschrift”.

Beoordeling

15. Als cassatierechter mag de Raad van State niet in tweede instantie de feitelijke beoordeling van de RvVb overdoen maar mag hij enkel nagaan of het hem voorgelegde arrest overeenkomstig de wet is genomen. Luidens artikel 14, § 2, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 treedt de afdeling bestuursrechtspraak in geval van cassatieberoep “niet in de beoordeling van de zaken zelf”.

In zoverre het middel de Raad van State noopt tot een beoordeling van de zaak zelf, zoals de herbeoordeling van het eerste onderdeel van het enige middel van de heer en mevrouw Vandevenne - Bonroy, is het onontvankelijk.

16. Het bestreden arrest verklaart het eerste onderdeel van het enige middel gegrond op grond van volgende overwegingen:

“In het administratief beroepsschrift zetten de verzoekende partijen onder meer uiteen dat:

- (1) hun eigendom paalt aan het perceel van de aanvraag;
- (2) het natuurlijk karakter van het parkgebied wordt geschonden door de aanvraag;
- (3) de omvang van de verhardingen en het feit dat de aanvraag werd ingediend door de vennootschap JBL Constructies bvba, constructeur van onder meer zwembaden, doen vermoeden dat de aanvraag niet kadert binnen privé-bewoning maar dat het daarentegen de bedoeling is om de verhardingen te gebruiken als stalplaats voor vrachtwagens en materieel in het kader van de bedrijfsvoering;
- (4) de voorziene werken er aan in de weg staan dat het hemelwater op eigen terrein kan infiltreren, hetgeen nochtans het uitgangspunt was van de eerder door de verwerende partij verleende vergunning van 24 mei 2012.

De verzoekende partijen maken zodoende in het beroepsschrift voldoende aannemelijk dat zij gelet op de ligging van hun woning en tuin hinder en nadelen kunnen ondervinden ten gevolge van de bestreden beslissing, met name dat het natuurlijk karakter van het achterliggende parkgebied wordt geschonden waardoor de rust in het voorliggend woongebied wordt verstoord, dat de

verhardingen gebruikt zullen worden in functie van de bedrijfsactiviteiten van de tussenkomende partij (het stallen van vrachtwagens en materieel) en dat het hemelwater niet op eigen terrein kan infiltreren door de aanzienlijke verhardingen. De ingeroepen hinder en nadelen vertonen een voldoende persoonlijk karakter, en er kan in alle ernst niet worden beweerd dat het door de verzoekende partijen ingeroepen belang niet kan worden onderscheiden van het algemeen belang (actio popularis).

[...]

Nog daargelaten de vraag of de artikelen 4.7.21 VCRO tot en met artikel 4.7.25 VCRO een voldoende decretale grondslag bieden voor de sanctie van onontvankelijkheid zoals bepaald in artikel 1, §1, laatste lid van het Beroepenbesluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen, moet worden vastgesteld dat de verwerende partij in de bestreden beslissing ten onrechte stelt dat het beroepschrift van de verzoekende partijen geen omschrijving van de mogelijke hinder of nadelen bevat.

Onder randnummer 1.2. is vastgesteld dat dit duidelijk wel het geval is. Het beroepschrift bevat wel degelijk méér dan een loutere verwijzing naar de manier waarop de vergunning tot stand kwam of naar de omschrijving van de vage voorwaarde in de verleende vergunning. In het beroepschrift wordt op voldoende concrete wijze omschreven welke hinder of nadelen de verzoekende partijen kunnen lijden ten gevolge van de bestreden beslissing, en deze nadelen vertonen een voldoende persoonlijk karakter en zijn te onderscheiden van het algemeen belang.

[...]”.

17. Het middel dat ervan uitgaat dat het beroepschrift van de heer en mevrouw Vandevenne - Bonroy geen omschrijving van de hinder of nadelen omvat, mist feitelijke grondslag.

18. Het middel wordt verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het cassatieberoep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van
zevenentwintig april tweeduizend zeventien, door de Raad van State, VIIe kamer,
samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys